

småvarmt

Medlemsinformation från Östsvenska Fotodistriktet

Årgång 7

Nr 2

Fotoklubbserörelsen är inte på något vis unik vad gäller svårigheten att få en fungerande styrelse. Men visst är problemet för närvarande det största hotet mot fotoklubbssverksamheten i Sverige. Alla känner vi till valberedningens fåfänga övertalningsförsök. Gå bara till dig själv, visst tackar du nej! Vi är ett föreningsälskande folk vi svenskar, men förutsättningen är att vi blir matade, precis som hemma i fåtöljen där TV ösar ut sina program framför oss.

När vi nu teckat nej till styrelseuppdraget, vilket givetvis våra klubbkompisar också gjort, börjar problemen. Klubben måste ju finnas kvar - helt klart! Alltså börjar samvetet hos någon gammal trotjänare att svikta, visst kan han väl se till att det blir ett möte nästa månad. Ja, visst blir det en träff nästa månad, kanske även något att titta på och så förstås kaffe, kvällens höjdpunkt. Så går några möten och den "siste entusiast" gör sitt jobb. Men tänk efter! Vad har du fått under dessa månader? Har du utvecklats? Nej, utvecklas gör man endast genom egna insatser, och sådana har vi ju inte tid till.

Alltså har vi suttit bort flera kvällar som vi borde använt exempelvis för att skaffa oss en hobby eller lära oss ett nytt språk.

Vad jag vill säga med detta är att först när vi aktivt deltar i vår klubbs verksamhet, först då kan föreningen ge oss något i utbyte. Vi får valuta för våra pengar och för vår spenderade tid!

Detta gäller i högsta grad dig som vill utvecklas till en duglig fotograf vars bilder och synpunkter efterfrågas. Du kommer aldrig dit genom att gå med i ortens fotoklubb och passivt låta dig matas av "någon"! Ställ krav på att få delta i verksamheten, det finns mängder att göra. Ju fler som hjälper till, ju mer känd blir klubben och nya medlemmar söker sig till verksamheten. Man vill vara med i en klubb som syns! Tänk på att det finns inget mer destruktivt och moraliskt upplösande för en förening än detta ständiga jagande efter någon som eventuellt kan, vill eller känner sig tvungen att utföra ett uppdrag med eller mot sin vilja.

Med detta hoppas jag på kompletta, arbetsvilliga styrelser på alla nivåer.

Bo Holmquist

EFTERLYSNING!

Red. vill härmed efterlysa artiklar, insändare och annat som kan vara läsvärt för oss övriga fotointresserade. Var inte blyga, tycker du inte att du kan uttrycka dig i skrift hjälper Red. gärna till med detta. Huvudsaken är att kontakten etableras. Tel. 0380-15299 (Bosse).

Norrköpings Fotoklubb är just nu inne i ett mycket aktivt år, vi firar dels 40-års jubileum och arrangerar också årets "ÖSTSVENSKA".

Med anledning av 40-års jubileet har vi inbjudit alla Sveriges RSF-anslutna fotointresserade till en jubileumstävling. Vi hade 31 juni som sista inlämningsdag och det slumpade sig inte bättre än att även 25-års jubilerande Fotoklubben PAN i Göteborg hade satt samma datum till sin jubileumstävling, så det blev väl en viss konkurrens mellan de bägge klubbarna. Trots allt fick vi in drygt 300 bilder i de båda klasserna, så vi har ändå en hel del material att bläddra i och tycka om. Just nu håller vi på att mobilisera våra krafter för att göra en seriös bedömning av bilderna och att sammanställa en utställning av de svartvita bilderna och ett bildprogram av färgdiorna.

Samtliga uttagna bilder kommer att visas på Norrköpings Stadsbibliotek under två veckor med start den 29 september.

Tillsammans med tävlingsbidragen kommer vi att ställa ut egna klubb-bilder från hela den 40-åriga verksamheten, en bildkavalkad där man förhoppningsvis kan spåra den eventuella utveckling som skett bland fotoklubb-bilder under fyra decennier.

Förutom utställningen och tävlingen kommer vi att ge ut en jubileums-katalog där bilder från tävlingen och från vår egen utställning kommer att publiceras. Vi räknar med att kunna ge ut tidningen med snyggt tryck och många fina bilder.

Vid vernissagen av utställningen den 29 september hoppas vi få se många av distriktets fotografer. De flesta har ju inte allt för långt till oss i Norrköping och ny när man kan åka billigt med tåg räknar vi med fullt hus på Norrköpings Stadsbibliotek. Detaljerad inbjudan kommer senare till alla klubbar och tävlingsdeltagare, men boka redan nu in dagen i almanackan.

När allt detta är överstökad har vi återigen nöjet att inbjuda alla distriktets fotointresserade till Norrköping och årets Distriktsfotostämma. Vi hoppas naturligtvis på stor anslutning även här, när vi träffas i Godtämplarlokalen på Repslagaregatan i centrala Norrköping den 21 oktober.

Norrköpings Fotoklubbs styrelse bestående av:

Ordförande	Håkan Sjöström	Sekreterare	Svea Enström
Kassör	Lars Hilke	Tävlingsledare	Mats Thorén
Ledamot	Harry Harrysson	Suppleanter	Conny Jörgenssen Ragne Svensson

hälsar er alla hjärtligt välkomna till Norrköping den 29/9 och 21/10.

Håkan Sjöström/Ordf.

* * * * *

K A L L E L S E :

Härmed kallas klubbar inom Östsvenska fotodistriktet till ordinarie STÄMMA i Norrköping söndagen den 21 oktober 1979. (Detaljerat program utsändes till klubbarna under vecka 38)

=====

M O T I O N E R :

Härmed infordras motioner till 1979 års stämma i Norrköping. Motion från enskild och klubb skall vara Stina Ekeröth Box 173, 575 00 EK SJÖ tillhanda senast den 8 september 1979.

* * * * *

Till KLUBBKASSÖRERNA!

Glöm inte bort att kolla så du betalat in årsavgiften till distriktet, problem kan annars uppstå i samband med inlämningen till ÖSTSVENSKAN.

Vi vill gärna ha ett ex av er medlemsmatrikel också.

DEBATTEN!

Klubbar. Tävlingar. Utställningar.

DE FLESTA KLUBBAR består av kameraägare, bildskapare och föreningsfolk. I dagens fotoklubbar tycks det vara svårt att samordna de tre nämnda kategorierna. Kameraägaren vårdar sin pryl och snackar mest om den med likasinnade, stödd av fotopressen. Bildskaparen är nästan ointresserad av teknik och fotoprylar. Föreningsintressenten läser stadga och administrerar och har svårt att hänga med i teknik och bildframställning. Resultatet har blivit att gruppbildningar uppstått med inriktning på någon av de tre riktningarna. Vid besök i klubbarna har man som utomstående märkt vilken grupp som dominerar. Man måste nog bestämma sig för BILDEN med teknik och administration som något nödvändigt som inte får hämma SKAPANDET.

DE FLESTA KLUBBAR har tävlingar. Detta kan vara på gott och ont. För nybörjaren, som ofta vill vara anonym, kan klubb tävlingar vara ett led i hans tekniska utveckling. Mera tveksamt är det nog om bildskapandet utvecklats. Tyvärr leder ofta för mycket tävlaade inom den egna klubben till individens stagnation, vilket inte är det samma som att ha hittat sin stil, under devisen "man ändrar inte vinnande lag". Tävla med andra klubbar kan ge mer om betraktaren/juryn kan läsa bild utan att räkna korn och kolla skärpa. Varför inte låta klubbar, personer utbildade på bild, enskilda individer "direkt från gatan" få tycka fritt om bilder, utan att placera dem i viss ordning?

DE FLESTA KLUBBAR har försökt sig på utställning men ändå låtit någon placera insänt material. Andra har mera målmedvetet utställt bilder för att betraktaren skall ha en behållning av hela utställningsmaterialet. Kanske utställningar med vissa motto eller för belysande av vissa företeelser skulle vara bättre för både fotograf och betraktare.

Klubbar mår nog bäst av att bestå av alla kategorier med viss specialisering inom klubben. Klubbar måste se till att så många olika åldrar som möjligt finns med i bildskapande och klubbarbete.

NU måste något nytt eller gammalt och bra hända inom fotografien. För närvarande styrs den av tidningar och reklambroschyrer där verkligen apparatknuttarna trivs. Var finns plats för fin fotografi? Bilder man kan njuta av? Bilder som FOLK tycker om? Varför används kameran enbart till vad minoritetsgrupper tycker är viktigt? De okunniga nybörjarna, även gamla uvar, får ju stora darren i sin esäkerhet och vilja att efterlikna "proffs" och personer "kända från radio och TV".

Vi eller någon måste UTBILDA kameraägare o. ev. klubbmedlemmar till att ta bilder också av eget intresse och lära sig stå för dem även om minigrupper och osäkra gaphalsar i grupp kritiserar därför att de inte vågar ha individuell uppfattning om sina eller andras bilder.

Jag tror distriktet måste satsa på kurser mer än på något annat! Kan vi längre låta duktiga fotografer, personer med fin utrustning ruttna bort i en "klubbgemenskap" som för närvarande inte leder till annat än splittring och avundsjuka på andra istället för att själva satsa och lyckas!

Vi måste vända på tankegången + individ - klubb - distrikt - RSF för närvarande, till att bli : RSF på distrikt på klubb på individ för att vi skall få individen att tänka tvärtom!

INDIVIDEN MÅSTE LÄRAS ATT KÄNNA BEHOV AV ANDRA INOM KLUBB - DISTRIKT - RSF!

Sigvard Allerth, Norrköping

=====

Red. tackar Sigvard för inlagan och hoppas att flera inom distriktet, även utom, skall hoppa in i DEBATTEN. Ju mer material som kommer in, ju snabbare kommer nästa nummer av SMÅVART.

Bosse.

Från Gunnar Nilsson, tidigare v.ordf. i distriktsstyrelsen och vår film-expert kommer följande intressanta artikel:

UTAN LJUS - INGEN FILM!

Att filma är till stora delar en fråga om ljus. Stillbildsfotografen lägger många gånger ner stor möda på ljusbehandlingen i sina bilder. Tyvärr slarvar filmamatören nästan alltid på det området. Ofta ser man inomhusscener filmade i ett hårt direktljus från en 1000-watts halogenbelysning. De lite mer ambitiösa filmarna förstör ofta stämningen i sina filmer med ett felaktigt ljussatt sceneri.

Jag vill nedan ge några tips på hur Du kan göra enkla ljussättningar.

Det finns något som brukar kallas ljuslogik, vilket innebär att man tar fasta på de givna ljuskällor som finns (ex. fönster och lampor som syns i bild). När du ljussätter ett sceneri utgår du alltså varifrån ljuset kommer i vanliga fall. De halogenbelysningar som är vanligast idag (1000-watt) är svåra att arbeta med som riktat ljus. Vänd istället bort lampan från motivet och slå den i taket eller ännu bättre i en vit skärm som du kan rikta efter behag.

Fördelen med en lös skärm är att man också lätt reglerar ljusstyrkan genom att ändra avståndet till lampan. En tunn frigolitskiva är lätt och bra som skärm, finns på byggmaterialbandeln. Till det riktade ljuset använder du istället 500-watts speglade glödlampor (glöm bara inte att sockeln måste tåla den höga värmen).

Som princip får du ett bättre resultat och lättare att påverka stämningar i bilden om du har flera olika ljuskällor att kombinera. Med en 1000-watts halogen är man låst till en infallsvinkel av ljus.

Vad gör då den filmare som plåtar vid jul, födelsedagar, fester och andra ej regisserade tillställningar? Ja, naturligtvis är det oftast omöjligt att ljussätta sådana lokaler eller scenerier med stativ och lampor. Många människor blir stela och nervösa i den miljön. Spontaniteten försvinner och därmed chansen till att fånga de fina ögonblicken. Mitt förslag är att du tar en eller två 1000-watts halogenbelysningar som riktas upp i taket. Om taket är vitt eller ljusst målat blir det till en jättelik reflexskärm. Glöm bara inte att hålla lamporna stilla. Annars börjar skuggorna att vandra under tagningen. Bäst är att ha lätta notstativ med en liten gänga i toppen till lamporna.

För ett bra resultat vid ljussättningen måste du alltså tänka (ljus-)logiskt och framförallt använda ögonen för att bedöma kontrasten i bilden. Börja med några enkla scenerier och prova dig fram. Offra en super-8 och du ska se att du snart lär dig att bemästra ljuset.

Lycka till!

I slutet av maj var det så åter dags för riksfotostämman, denna gång i Luleå, där grönskan ännu inte till fullo hunnit göra sitt intåg. Men sol och vackert väder blev vi bjudna på.

Arrangemangen var mycket välorganiserade och kvälls/nattutflykten till Storforsen i Piteälven blev ett minne för livet, en ljus skön vårnatt där midnattsljuset räckte för 64 ASA.

Stämmoförhandlingarna bjöd inte på några direkta överraskningar och i styrelsen hände väl egentligen bara det att Inge Morseth avgick. Av inlämnade motioner var det den från Malmö Fk ang. möjligheten att Nordisk tidskrift för Fotografi skulle återuppstå som väckte störst uppmärksamhet. Detta diskuterades länge och väl. Jan Olsheden från Aktuell Fotografi fanns närvarande, men trots vissa prpvokationer ville han inte gå in i debatten. (Red. anser att det hade varit nyttigt om han varit lite språksammare). Beslutet blev att en arbetsgrupp tillsattes, att till nästa år undersöka kostnader och redaktionella/administrativa möjligheter, utan att äventyra förbundets ekonomi.

Tyvärr blev det som vanligt ingen tid över för distrikten att få göra sig hörda, detta måste livligt beklagas då trots allt vi inom distrikten lägger ner ett visst arbete för fotografien.

Nästa års riksstämman beslutades förläggas till Vårgårda.

Riksfotoutställningen var av en hög klass i år och juryns sätt att presentera sitt arbete var lysande. Deras inledning där en "allmän bildsyn" penetrerades, fick säkert många att friska upp sitt sinne. Från Östsvenska distriktet fanns flera med bland de uttagna, vilket är mycket glädjande och visar att vi är på frammarsch inom vårt distrikt.

I svart-vitt	Håkan Sjöström	Norrköping Fk	DIPLOM
"	Sigvard Allerth	"	uttagen för visning
"	Lars Hilke	"	" " "
"	Birger Lallo	Nässjö Fk	" " "
"	Stina Ekeröth	Eksjö Fk	" " "
I färg "	Birger Lallo	Nässjö Fk	LITEN BRONSPLAKETT
"	Bo Holmquist	"	" " "
"	Leif Taylor	Eksjö Fk	" " "
"	Svea Enström	Norrköping Fk	uttagen för visning
"	Ingemar Karlström	"	" " "
"	Ulrich Fischer	Nässjö Fk	" " "
I färgtävlingen 1979	Ulrich Fischer	Nässjö Fk	2:a
	Birgitta Bergström	Norrköpings Fk	uttagen för visning
	Ingemar Karlström	"	" " "
	Bo Holmquist	Nässjö Fk	" " "

Intresset från Nässjö Fk understryks ytterligare av att klubben representerades av inte mindre än sex medlemmar.

Unde prisutdelningen som ägde rum under banketten i det fantastiska Nordkalottcenter (en unik byggnad som måste ses), tilldelades Gunnar Forsell, Skellefteå Fk, FIAP:s förnämsta utmärkelse Honoraire Excellence FIAP. Han är väl värd denna utmärkelse och är den tredje svensken som erhåller denna titel, som är förbehållen 250 levande människor i världen.

Bo Holmquist

Stora krav på den informerande diabiliden

Av Per Boge

Många föredragshållare och informatörer använder någon form av audiovisuella hjälpmedel vid sina framträdanden. Dessvärre är bildmaterialet ofta erbarmligt dåligt.

Orsaken till detta är ofta budget-teknisk. Det är traditionellt lätt att få pengar till investeringar i teknisk apparatur men svårt att reservera tillräckliga medel för att producera bilderna. För att överhuvud få fram några bilder tvingas ibland föredragshållaren att själv fungera som bildproducent. Detta är oftast mycket olyckligt. För att ge rättvisa åt de många gånger väl genomtänkta föredragen och den avancerade apparaturen bör professionella fotografer och programmakare anlitas.

Föredragshållare måste ha klart för sig att bildmaterialet skall harmoniera med texten. Bilden måste ha en kvalitet som motsvarar föredragshållarens text.

Det är dokumenterat genom forskning att vi lär oss väl så mycket genom seendet som genom hörseln, och att vi kommer ihåg minst 50 % av det vi samtidigt både sett och hört.

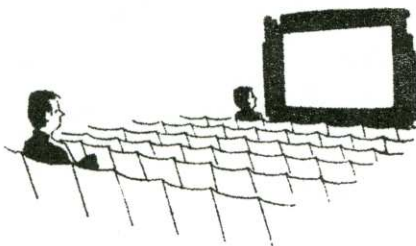
Detta faktum som är hämtat från forskare i USA visar klart att synen och hörseln gemensamt ger bästa inlärningseffekt.

För att åhörarna verkligen skall "köpa" informatörens idéer och eventuellt ändra sina attityder, fordras det att kommunikationsvägen bild-åhörare är så bred och okomplicerad som möjligt. Några förutsättningar är då att:

- visningsrummet är rätt planerat
- bilderna är lätta att läsa
- bilderna är avpassade till åhörarnas kunskapsnivå
- bilderna förstärker det talade ordet

Visningsrummet

Total mörklägning av ett visningsrum är sällan nödvändig. Oftast är det önskvärt att åhörarna har så mycket ljus att de lätt kan göra noteringar under programmets gång. Dessutom är det viktigt att föreläsaren har god ögonkontakt med dem han talar till. Sist men inte minst är det också nödvändigt att åskådarna sitter på "lagom"

avstånd från duken. Det vill säga inte för nära och inte för långt bort. En tumregel är att närmaste bänkraden inte kommer närmare än två gånger dukbredden (= bildbredden). Den bakre bänkraden bör ej hamna längre bort än sex gånger dukbredden.

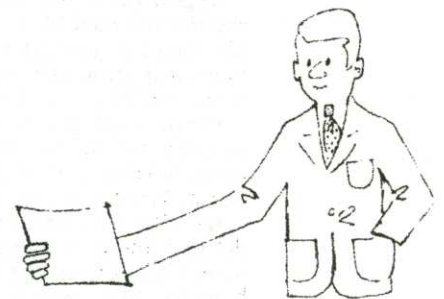
Varför detta är viktigt skall vi förstå, när vi nu talar om diapositivets läsbarhet.

Läsbarhet

Första kravet på ett diapositiv är att det är läsbart. Det andra att bilden skall kunna förstås av alla som tittar på den.

En god läsbarhetsregel är att tänka på personerna på sista raden. Det är för honom Ni skall göra bilderna. Kan han läsa texten kan de övriga det också.

Ett vanligt misstag man gör är att utgå från att läsbarhet i en form direkt kan omvandlas till läsbarhet i annan form. Ett ex 30—40 cm är avståndet när man läser en boksida. Det ger god läsbarhet, men boksidan är klart olämplig att reproducera och visa som diapositiv. Förhållandet är som att läsa en boksida på 2 meters avstånd.

Med hänvisning till vad som sades om visningsrummet och placeringen i avstånd av främre respektive bakre bänkraden kan man, om vi kallar duken b, tala om att man skall se från 2b till 6b. Detta är en grundregel.

Har man ett färdigt diapositiv och vill veta om det går att läsa på avståndet 6b är tumregeln denna: kan man läsa texten på ett dia i format 5×5 direkt, utan projektor, kan förmodligen åskådaren på 6b läsa den på duken.

Kan man läsa texten på ett diapositiv i formatet 5×5 utan förstoringsglas, så kan förmodligen åskådarna på sista bänkraden läsa den på duken

Följande tre faktorer måste man ta hänsyn till vid produktion av original för avfotografering:

1. Detaljstorlek
2. Bakgrund
3. Informationsmängd

Detaljstorlek

För att kunna skilja på t ex 5 och 6, på N och V eller E och F fordras att bokstäver och siffror är tillräckligt stora. Vid undersökningar har man konstaterat att man på tio meters avstånd nätt och jämnt kan läsa en bokstav som är 2,5 cm hög. Detta förutsätter normal syn och perfekta betraktningförhållanden. I praktiken kan gott och väl dubbla höjden användas som minimimått.

Rätt bokstavs- eller teckenhöjd får man genom att göra bokstäverna i en viss höjd i förhållande till originalets storlek. En tumregel är att göra bokstavshöjden minst 1/50 av originalets kortsida.

Regeln gäller om man arbetar med originalformat med höjd—bredd-förhållandet lika med 3:4 (analogt 24×36 bilden). Detta innebär att minsta teckenhöjd på ett original med 24 cm höjd blir 5 mm.

Denna regel ger minimimått och gäller versaler. Måste man omsätta den på gemena bokstäver, skall man utgå från höjden på bokstavskroppen.

Beställer man texter från en tecknare, är det nödvändigt ge noggranna uppgifter om textstorlek. Ett vanligt misstag är att man beställer texten med en viss bokstavshöjd. Tecknaren utgår då från detta och ger versalerna denna storlek, medan de gemena blir i proportion därefter och kraftig ned-sättning i läsbarheten uppstår. Radavståndet bör vara minst 1,5 gång bokstavshöjden.

Ett bildföredrag består sällan av bara texter. Fotografier och skisser visas lika ofta. I ett fotografi kan man inte lika lätt mäta detaljstorleken eller tala om läsbarhet.

Ett sätt att avgöra om ett fotografi kommer att uppfattas i projektion av personer på avståndet 6b är att betrakta originalbilden på ett avstånd som är 6 gånger bildens långsida.

En bild som är 18×24 cm skall alltså kunna uppfattas tydligt på 1,5 meters avstånd. För att bedöma om bilden är lämplig för TV-bruk bör den betraktas på dubbla avståndet. Sålunda får man utgå från avståndet 12b vid TV-bruk.

Bakgrund

Använd kartonger med kraftiga, mättade färger som bakgrund för texter och teckningar. En klarblå bakgrundsfärg är behaglig att titta på och ger "djup" åt bilden. En röd färg är påträngande, men kan användas för att chocka, väcka extra uppmärksamhet. En rostbrun färg kan ge ett lugnt intryck.

Informationsmängd

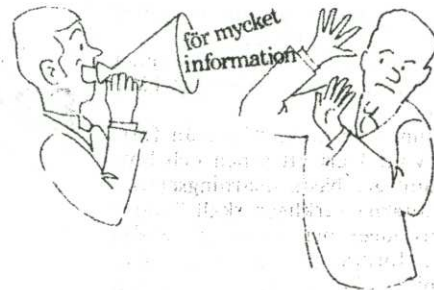
Det var sannolikt en klok kines som sade: "Man kan inte fylla en tesked under ett vattenfall". Dessa tänkvärda ord skall man alltid ha i minnet när man skall göra informationsprogram. Inte pressa in för mycket detaljer i varje bild och inte göra programmet för långt. Två saker är viktiga att komma ihåg:

Vem skall lyssna?

Vad vill jag uppnå?

Av mycket stor betydelse är framförallt det sista. Man måste ha en målsättning med programmet. Det kan gälla att ändra en attityd eller utveckla en färdighet. Det kan avse att sälja en vara eller idé.

Utgår man däremot från att man "endast vill informera" blir resultatet ofta därefter. Åhörarna får inget varaktigt minne av vad de varit med om. Därför bör man ställa frågan — Vad skall programmet ge åhörarna? Kom ihåg att:

- låta varje bild innehålla en idé
- begränsa textinnehållet i varje bild till max 15—20 ord
- inkludera inte mer än det Ni vill diskutera.

Avser en bild att vara blickfång på en utställning får man begränsa till max 5—7 ord. Det innebär att man måste producera bilden för det ändamål den skall användas till.

Använd fler enkla bilder hellre än en komplicerad. Använd duplikat om samma bild skall visas mer än en gång.

Illustrationer: OLLE GUSTAVSSON

Alla medlemmar i klubb tillhörande Östsvenska Fotodistriktet inbjudes härmed till

Ö S T S V E N S K A N

TÄVLINGSBESTÄMMELSER:

GRUPP A: Svartvita och färgbilder på papper. Deltagare får fritt blanda svart-vitt och färg på papper, även collage och dylikt får förekomma. Collaget skall utföras med egenhändigt fotografiskt framställt material. Där emot får ingen form av handcolorering förekomma. Varje deltagare får inlämna upp till åtta (8) bilder. Det antal bilder som inlämnas utgör en kollektion och kan vara med eller utan inbördes sammanhang. Kollektionen bedöms som helhet. Inga delpremieringar. Längsta bildkant 40 cm. Bilderna skall monteras på tunn och lätt kartong. (Ej träfiberplatta eller liknande). På baksidan av varje bild skall finnas signatur angiven. Bildtitel och ordningsföljd får anges.

GRUPP B: Diapositiva färgbilder. Deltagare får sända in upp till fyra (4) dias. Montering och märkning enligt Svensk standard. Glasade ramar 5x5 eller 7x7 cm. Endast en ramstorlek i varje kollektion. Bildtitel och ordningsföljd får anges.

ENDAST EN UTMÄRKELSE PER DELTAGARE OCH GRUPP!

UTMÄRKELSER: Juryn fördelar silver och bronsplaketter för samtliga grupper. I varje grupp utdelas högst 5 plaketter. Diplom utdelas till c:a 20 % av deltagarantalet i varje grupp. Juryn avgör även vilka kollektioner som bör visas med kritik, utöver de som fått utmärkelse.

GRUPP C: Smalfilm svart-vit och/eller färg. Tävlingsfilm kan ha 8 eller 16 mm bredd, vara försedd med ljud eller utan. Varje enskild smalfilmare eller varje filmgrupp tillhörande distriktsansluten grupp eller klubb äger rätt att deltaga med en film. Medlem av filmgrupp kan deltaga med en film utomför gruppen. Film får inte tidigare ha deltagit i nationella eller internationella tävlingar, TV eller i större sammanhang än inom klubben. Tävlingsfilm skall förses med vit startsladd på vilken skrives signatur, filmtitel och bildfrekvens. Till filmen bifogas tävlingstalong, på vilken även särskilda upplysningar kan lämnas till ledning för juryns tekniska arbete med filmen. Om filmen åtföljs av löst ljudband, skall detta förses med anteckningar om bandhastighet, avspelningskanal och om särskilt synkroniseringssystem skall användas. Minst tre filmer skall ha inkommit för att jury skall anlitas. Utmärkelse efter juryns utlåtande.

ALLMÄNT OM GRUPPERNA A, B och C:

För skadade eller förkomna filmer och bilder ansvaras EJ. Varje deltagare får tävla för endast EN klubb. Bilder och film skall åtföljas av försäglat kuvert innehållande bifogad tävlingstalong. Kuvertet MÅSTE märkas med gruppbezeichnung A, B eller C.

AVGIFTER: 10:- per deltagare och grupp. Avgiften insättes av Din klubb på postgirokonto nr: 27 69 93 - 3, betalningsmottagare: Östsvenska Fotodistriktet, 571 00 Nässjö.

Bilder och film sändes i möjligaste mån klubbvis till: Norrköpings Fotoklubb Box 2215, 600 02 NORRKÖPING. Tel.: 011-124916 Håkan Sjöström.

Försändelsen skall vara Norrköpings Fotoklubb tillhanda senast den 15 sept. Du måste alltså posta dina bilder i god tid före den 15/9. Anledningen är att juryn skall få så lång tid som möjligt på sig för bedömningen.

Om reglerna är suddiga eller svåra att förstå, går det bra att ringa till Stina Ekeröth tel.: 0381-13941 eller 11225.

STÄLL UPP OCH TÄVLA! MÖNSTRÄ DINA BILDER I HÅRD KONKURRENS.

TÄVLINGSTALONG FÖR SVARTVITT TILL ÖSTSVENSKAN 1979.

NAMN.....SIGN.....

B. ADR.....P. NR.....P. ADR.....

TEL...../.....KLUBB/BILDGRUPP.....

BILDNUMMER 1.....2.....

OCH/ELLER 3.....4.....

5.....6.....

BILDTITEL 7.....8.....

TÄVLINGSTALONGEN MÅSTE BIFOGAS BILDERNA! avskiljes!

TÄVLINGSTALONG FÖR FÄRGDIPOSITIVA FÄRGBILDER TILL ÖSTSVENSKAN 1979.

NAMN.....SIGN.....

B. ADR.....P. NR.....P. ADR.....

TEL...../.....KLUBB/BILDGRUPP.....

BILDNUMMER 1.....2.....

OCH/ELLER 3.....4.....

BILDTITEL 3.....4.....

TÄVLINGSTALONGEN MÅSTE BIFOGAS BILDERNA! avskiljes!

TÄVLINGSTALONG FÖR SMALFILM TILL ÖSTSVENSKAN 1979.

NAMN.....SIGN.....

B. ADR.....P. NR.....P. ADR.....

TEL...../.....KLUBB/BILDGRUPP.....

FILMTITEL.....BILDHASTIGHET.....

FILMBREDD.....LJUDSATT.....LJUSBAND FÖR BANDSP.....

BANDHASTIGHET.....BANDSP. KANAL.....

TÄVLINGSTALONGERNA MÅSTE BIFOGAS FILMERNÄ! avskiljes!

ANMÄLNINGSTALONG TILL LUNCHEN VID FOTOSTÄMMAN I NORRKÖPING DEN 21 OKT. 1979.

PRIS: LUNCH OCH KAFFE C:A 35 KR. LOKAL: NBV:s LOKAL

NAMN.....KLUBB/GRUPP.....

TEL...../.....

INSÄNDES SENAST DEN 14 OKT. TILL

Norrköpings Fotoklubb
Box 2215
600 02 NORRKÖPING

OBS! EN TALONG FÖR VARJE SOM ÖNSKAR ANKOMSTKAFFE OCH/ELLER LUNCH.
NORRKÖPINGS FOTOKLUBB ÖNSKAR VÄLKOMNA TILL EN TREVLIG DIFO-STÄMMA I HÖST!